

Gent | Alba Pararols | Actualitzat el 25/08/2023 a les 08:06

«Vam venir a Manresa per crear un projecte de vida i hem establert uns llaços d'amistat molt bonics»

Katherina Faundez (Argentina)



Em dic Katherina Faundez, tot i que els meus coneguts em diuen Kathy. Vaig néixer fa 39 anys a Neuquén, una ciutat de la Patagonia, al sud de l'Argentina. Al meu país exercia de metgessa pediatra i instructora de reanimació neonatal. Com que tenia la voluntat d'ampliar els meus coneixements en l'àmbit de la simulació i la innovació en educació, em vaig estar informant sobre els diferents màsters que es feien i complien aquests requisits fins que vaig veure el Màster Oficial en Metodologia de la Simulació de la Fundació Universitària del Bages (FUB). Vaig decidir-me per aquests estudis perquè buscava una qualitat formativa i tenia molt bones referències d'aquesta

universitat, a part que compta amb un centre de simulació exclusiu.

Vaig arribar a Manresa juntament amb el meu marit i les nostres dues filles l'octubre del 2021, tot i que no va ser fins al febrer del 2022 quan ens vam instal·lar a viure-hi. Durant aquests mesos vam estar en un pis de lloguer a Barcelona i jo anava i venia cada dia per poder fer el màster. Vam fer la mudança en plena celebració dels actes commemoratius dels 500 anys de l'estada de Sant Ignasi de Loiola a la ciutat i de la Fira de l'Aixada, i ens van sorprendre positivament. Actualment fa dos mesos que vivim al Calvet, a Sant Salvador de Guardiola, tot i que fem vida a Manresa perquè les meves filles, de cinc i deu anys, van a l'escola Puigberenguer i joestic fent el Màster en Emergències Extrahospitalàries i el doctorat en Medicina a la FUB. No parlo el català, però sí que l'entenc i puc llegir un text en aquesta llengua. Volia anar al Centre de Normalització Lingüística Montserrat, però com que els horaris dels cursos coincidien amb els de la universitat no vaig poder-ho fer; de tota manera, la meva intenció és mirar de compaginar-ho i anar-hi. De moment practico el català amb les meves filles, ja que elles el parlen a l'escola amb les seves amigues.

De Manresa ens agrada la seva estructura, la història, la varietat de cultures, els edificis antics... sembla una ciutat petita, però al final és una ciutat gran. És la capital de la zona. Ens va cridar l'atenció veure que les celebracions d'aquí estan molt arrelades i es viuen amb molta intensitat i implicació per part de la gent; com per exemple, la diada de Sant Jordi. En canvi, en algunes zones d'Argentina s'ha perdut l'interès pels balls tradicionals i el folklore, i és una pena. Es continuen fent, però les escoles no ho incentiven tant com quan jo era petita. En referència a les temperatures, a l'hivern són molt similars a les d'Argentina, però a l'estiu aquí hi fa molta calor i el canvi de temps és molt brusc. El que més trobem a faltar és la nostra família i el grup d'amics. Vam venir aquí per crear un projecte de vida per a nosaltres i a la ciutat hem establert uns llaços d'amistat molt bonics. Estem molt agraïts per totes les coses bones que Manresa ens ha aportat.